

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s. Marga. vir. [et] mar. [sermo]. liij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

In festo sc̄tē Margarete virgīs

q̄ delecta fuit. Et inde est q̄ fidem nūq̄
amisit: sed semp̄ diuine voluntati p̄foma/
ta: nō dubiū q̄ in oīo deū laudavit. Ut
canteat. Magnificat anima mea domi/
num. Deo gratias. Amen.

In festo sancte Margarete virginis. Sermo. LIII.

Ruēta vna

Epreciosa margarita abiit. Pro
fundamēto sermōis in quo agit
de virtutib⁹ beate Margarete. ori⁹ theo/
logicalis questio. **Q**uerit. Utruz brā
Margareta habuerit aliquā virtute theo/
logicalicā inclinantē se ipsam ad diligenduz
deū sup̄ oīa. Arguit q̄ nō. Nulla vir⁹ in/
cliat in acū im̄ possiblē habet: sed ip̄ossi/
bile fuit sanc̄ā Margareta amare deum
sup̄ oīa. qd̄ p̄bāt dupliciter. Primo ex. ix.
Ethicoy. Amicabilis ad altrę. mēsurans
et his q̄ sunt ad ip̄m mēsuratū. aut nō er/
redit mēsurā in mēsuris acceptis cū p̄fes/
cioe. q̄is amicitia ad altrę nō excedit il/
lam q̄ est ad seip̄m. Sed q̄ amicitia fun/
dat sup̄ yntitatē. ip̄ossibile aut̄ est altrę esse
equē viñ amanti sicut sp̄emer sibi. Igitur.
In oppositū. brā Margareta habuit vera
charitatē q̄ est virtus inclinatē ad diligen/
dū deum. igif̄ brā Margareta habuit aliq̄
quā virtutē theologicā inclinatē ad diligen/
dū deum sup̄ oīa. et sic q̄stio manet pro/
ytrac p̄re dubia. Ad questionē rēndenduz
est fm̄ Scotū sup̄.ij. senten. dili. xvij. q̄
diligere deū super omnia est actus confor/
mis rōni naturali q̄ dicitur optimū esse di/
ligendū. igif̄ est rectus: imo ei⁹ certitudo
est p̄ se: ora sicut rectitudo p̄m principij.
in opabilib⁹. aliqd̄ em̄ est summe diligendū
et nō nisi summū bona/ sicut nihil a lūmo
vero est maxime tenendū: vel credendū tā
q̄ yez ap̄d̄ intellectū. igif̄. 2firmat q̄ p̄e/
cta moralia sūr d̄ lege nature: et p̄ p̄lequēs
illud p̄ceptū. diligēs dñm deū tuū est d̄ le/
ge nature. et ita naturaliter notū est hunc
actū esse racū: ex hoc sequit̄ q̄ ad ip̄m p̄t̄
esse aliqua virtus inclinatē. et hec est theo/
logica: q̄ ē circa obiectū theologicū sc̄ilicet
deū immediate: nec hec tantū: sed innatē
immediate p̄mē regule humanoꝝ actiuꝝ

et infundī p̄t̄ a deo: et sic nata est perficere
sup̄emā portionē aie que non p̄fectissime
p̄ficit nīl̄ immediata e deo: hec virtus di/
stincta est a fide: q̄ actus ei⁹ nō est credere
simpliciter a spe: q̄ actus eius nō est cōcu/
piscere bonum amanti. inquit̄ est om̄o
dā amantis: sed tendere in obiectū fm̄ se
et si p̄ impossibili circūscribere ab eo com/
moditas el⁹ ad amātē: hāc virtutē effectū
vam p̄ficiē voluntatē/ inquantū habet
affectionē iustitie yoco charitatis quā brā
Margareta habuit virgīs. habuit quandā
yntitatē theologicā inclinatē ip̄az ad diligē/
dū deū sup̄ oīa. Ad argumentū dicit q̄ nō
solū ex charitate p̄t̄ deuz sup̄ oīa diligere
sed ex naturalib⁹: saltez in statu nature in/
stiture. Et ad illud principiū p̄bi. Et. Ehi
co. dicit q̄ yz intelligi q̄atū ad innotescē/
tiā. innotesci quippe amicitia i alterū. q̄i
appeto alteri similia bis q̄ mībi: sed nō q̄i
cum ad p̄ se rationē: quasi nō sit alta amic/
titia s̄z stricte capta que est inter equalēs
Ibi siquidē amicitia ad se est mētura amic/
titie ad altrę. et nō econsero. Et cū arguit
de yntitatē: dicit q̄ due condicōes cōcur/
runt in obiecto amabilis s̄z yntitas et boni/
tas. et licet yntitas sit quādoꝝ sup̄ yntitatē
camē bonitas ex alia parte recompensat:
yntitatē cū deo habuit Margareta: quare
nō immērito sic fuit vocata. iuxta p̄ba z̄.
Logitanti mībi magnaz sanctitatem beate
Margarete occurrit quinq̄ virtutes in
ea: iuxta quinq̄ p̄ba thematis: in quibus
stat tota p̄fectio sue sanctitatis

Prima est vera humilitas

Sēcunda sancta charitas.

Tertia firma stabilitas

Quarta pura charitas

Quinta plena felicitas

Dico primo z̄. vera humilitas q̄ nota
tur in primo verbo inuenta. Et notantur
subtiliter iste virtutes in quinq̄ p̄bis ibe/
matiſ. Ratio/ initiu ſtotius humane per/
ditionis: fuit sup̄bia. Sup̄bia est quando
hō vult vivere ad libitum: nec vult ſubiec/
mandatis dei. Nota hic practice de pecca/
torib⁹ fm̄ qualitatē audientiū et quāta ſu/
p̄bia ſt̄bois. Tunc declarat̄ ſimilitudiez
ancille q̄n vult p̄dominari in domo cōtra
voluntatē dñi. Sic in ꝑpōſito z̄. ps. Nō
habit̄ in medio domus mee q̄ facit iugib⁹.

Vñ en̄ dñctiois religionū n̄isi ex supbia
subditoy ztra platos: Vñ deſtructio cui
taris n̄i q̄ vñus vult alijs cōcūlbo pre
eſſe z̄. Vñ deſtructio alaz z̄. Declarat
hoc p exemplū de luſifero de quo Eſa. p.
iiij. Quomo ceſdiſti Lucifer z̄. Itez de
Adam z̄ Eva quib⁹ de⁹ precepit in ſignū
domini ne comedērēt de ligno verit⁹ z̄.
Enoluit obediſre ex ſupbia: ideo z̄. Ex
quo p̄ oīg mala noſtra z̄ p̄dicio puenit
Pacto cluſo. Auctoritas. Supbia n̄i
q̄ in tuo ſenu que in tuo verbo dñari per
mitas. Ratio. In ipa en̄ initium ſumpt
oīg dñitio ſez angeloz in luſifero z̄ boīm
in Adam. Thob. iij. Dic b̄ etiā quomodo
ſupbia eſt cauſa oīg peccati ſez auaricie/
luxurie/ire z̄. Vñ puenit q̄ parentes dei
ſperant ſe q̄ fili⁹ moziun⁹ n̄ili ex ſupbia:
q̄nolunt ſubjicerē voluntate ſuam volūt⁹
tatiōtūme. Vnde dicit⁹ Expiiani. xij. q. ij
Quā p̄poſterum: z̄ declarata z̄. Si ḡ per
ſugbiā p̄ditur creatura ut dictū eſt: per
op̄oſitū p̄ humilitatē inueniſt. Verbi grā.
q̄nb̄ dicit. Dñe ego ſum inclina⁹ ad ſug
biā: led q̄ p̄cipiſt humilitatē: ideo vo
lo humilitati z̄. Idem de alijs peccat⁹ diſ
catur fini qualitatē audiētū. H̄o cōgrue
phoc verbuz inuenia designat humilitas
Auctoritas. Lōgratulamini mihi omnes
quā inueni ouem quā p̄dideram Lu. xv.
Dic historiā illam z̄. centum oues ſūr ḡ
ſone humiles z̄ deuote z̄ obediētē ſe ha
bent natura⁹ ouium ſunt centum p̄ter
pſecutionē. x. mandatoz z̄. perdiſ autem
vna ouis q̄n p̄ hebetra in herberaz. i. de
delectatio in delectationē incidit in ma
nus lūpē vel altias non tueriſt. Si anima
de peccatis z̄. z̄ porat ea in humeris q̄ ſu
am paſſione z̄ dic angelis. Lōgratulam⁹
ni mihi z̄. Gaudiū ē angelis dei ſup eno
pecca. penit. agentc. Lu. xv. Dodo videa
mus de humilitate beate Margarete z̄.
Dic quo eſt effeta christiana ad instru
ctionem nutricis ſue z̄. Et relecto patre q̄
erat patriarcha Anthiochis pagan⁹: z̄ vo
cabat Theodosi⁹ q̄ habebat eam exolam
p̄ter christianitatē. Et ideo mortua niſe
manit q̄ nutritio: ecce humilitas: q̄ cum
prius eſſet induta de auro et margaritis:
nunc de bucello ad modū rusticay. Pilus
erat in palatio: nunc in heremo. Pnus co

medebat gallinas: mō panē cū caſeo. Pr̄?
domicebat in lecto z̄. nunc in tugurio cū
paupere nutrice z̄. z̄ oīa p̄ter christū. Ec
ce quō inuenia eſt a christo z̄. Doraliter
velitis humiliari ſi vultis reduci ad cauſ
las ouium chī z̄. Ideo christus. Dicite
a me q̄ mitis ſum z̄ hamilis corde. Dar
xi. Hora q̄ oīs p̄ſtituit magnitudine p̄z
mij in illa re quā vniſq̄s p̄t babere. ſi in
humilitate. Hora exemplū de temeritate apo
ſtolor̄ z̄ quō interrogauerūt chīm. Quis
putras maior eſt in regno celor̄? Et aduo
cans Ieſus paruulum z̄. Datib. xvij.
Dico ſed z̄. Sancta charitas q̄ oſte
ditur cū dīcſ vna. Ratio: q̄ cōcupiſtēta
diſpergit cor: ſed charitas vnit: q̄ dīc̄ do
glia loquit̄ z̄ opera: nūbil aliquid vult n̄iſ
vñi. i. deū. Dicaf hiftoria de maria Ma
gdalenā z̄ Wartiba. Lu. x. Dartba mar
tha ſollicita eſt et turbaris erga plurima.
Porro vñi eſt neſſariū. maria optimaz
parte elegit que nō auferetur ab ea. Hora
Vñi. i. vnitas cordis ad deū. Patet ergo
quare charitas dī ſyna. Ideo dī. i. Jo. viij.
De⁹ charitas eſt z̄ q̄ manet in charitate i
deo manet z̄ deus in eo. Vnde infra in ſer
eti Jacobi. q̄ incipit. vñ⁹ ad dexterā. par
i. Dicaf quo brā Margareta habuit iſtā
virtutē: q̄ tanta charitatē habuit ad chū
ſtu q̄ nūbil curauit de p̄fide Olibrio: nec
de honore: nec p̄missionib⁹ ab eo ſibi facit
Dic hiftoria quō Olibri⁹ transiens p̄ viā
vidit Margarecam z̄ interrogauit eam
de trib⁹. Interrogauit eam Primo de geh
nere. Scđo de noīe. Tertio de religiōe z̄
vt̄ legēda. Et poter dicere Darg. Vna
petij a dīo hanc requirāt et inhabitēt dīo
mo dīi oīb⁹ dieb⁹ vite mee. p̄. xxv. Itez
potuit dicere illud. Regnū mundi et oīem
orat̄ ſe culi cōtempſi p̄ter amorem dīi
mel Ieli christi z̄. Doraliter ſic: vniſq̄
vos cū deo ſaltē in dieb⁹ dñicis z̄ festiuis
z̄. Dic vt expedit. Dico tertio z̄. fir
ma ſtabilitas q̄ oſtentis cū dīc̄. Preciosa
ſez coram deo p̄ter iſtantā z̄ ſtabilitatez
Ideo dicſ de maryrib⁹ q̄ fuerū ſtabiles
z̄ potius volunt p̄dere vitaz q̄ bona vita
P̄ecloſia eſt in ſpectu dīi mora ſctōp ei⁹
ſez p̄ter ſtabilitatē quā habuerūt. Hanc
virtutē habuit brā Darga. q̄ ſe p̄lita in
cargrē ſe egliſta de carcere ſili confitebat

In festo gloriose marie Magdale.

nomen christi: et preses sibi intulit quinq^u toineta. Primi: qz fecit eā denudari zc. Sz brā Mar. dicebat. Dñe Iesu christe sic fuitis vos denudati: et sic stant fulti nebatur hāc verecundia. Scdm: fuit flagelata et parient sustinuit p chzo zc. Tertiu: qz fuit peccatum ferreis cardata. Et de le genda q pfect facie suā clamyle coope riebat: nec tantā sanguinis effusione vide re poterat. Quartu: qz lamine ferree igni te fuerit laterib⁹ ei⁹ applicare. Et dicebat Nō sit indigna passioles hui⁹ tuis ad futu ra gliaz zc. Ro. viii. Quinrū fuit in aq. p iecra ut ibi submergeret: sed ipsa signata aquā fecit⁹ eff terrenos⁹ magn⁹: ex q. xij multa gentiliū querit sūt. Ecce ei⁹ stabili tas. Et poterat dicere. Tristitum⁹ p ignē et aquā: redixisti nos i refrigeriū zc. Zd̄ raliter. zc. Nō q incepit h̄ q plementa rī salu⁹ erit. Mat. x. Dico qto zc. pu ra claritas q noaf cuius dicit⁹ Margareta. Erat em̄ clara in mēte ad cogitendū dī se creta et puritate vite Mat. xij. Sile ē re gnuz celoz hoi negociorū qrenti bonas margaritas. Ita claritatē scie puritatē habuit brā Mar. qz spūscē docta cogit̄ diabolū ad se venirez. Dū esset in carcere his venit ad eā. Primo i forma diaconis Scđo in forma antī doctoris dicentis se esse chianū zc. Dic historiā: et sic sequen ter habuit puritatē vite. Et nota hic de su gno crucis: et quō debeat fieri. Itz nota tra zfessorem q dī se h̄z caſus papales. Deben⁹ ḡ fideles oculos apire et bñ cog noſcere hoc an vez sit zc. qz Si cecus ce eo ducatum preſter zc. Moraliter: iſtam claritatē debem⁹ h̄z nos: et ad cognoscē dñm spm malignū: qui venit ad nos trāſfi gurās se in angelū lucis. Jō dicit scriptura. Charissimi nolite om̄ spiritū credere sed phate spūs si ex deo sint. j. Jo. iiiij. Proba hā aut̄ duplicit. Primo ex pte nrā: hūllo ando. s. nos. z dicendo. Qus sum ego: zc alias decipit. Nota exemplū in libro d̄ vītis fratrū zc. qz apparet diabol⁹ cūdā fratri i forma virginis Marie/ in cuius facie spūs p̄monit⁹ a magro suo: et statim evanuit. Scđo ex pte ipsl⁹ spiritus respu endo q̄ dicar: qz si die xtra dei mandata s̄ ne dubio diabol⁹ est. Ita pbauit Marag reta q̄ noluit credere diabolō dicit̄ sibi q̄ duceret virū: qz erat xtra votū castitatis fecerat: ideo zc. Dico quia zc. Plena felicitas q̄ nota ē dī. Abijt. s. ad gloriam, dicat ei⁹ martyriū zc. Jō potest d̄ ea vici. Nō est vir in domo sua abijt via longinq; facculi pecunie secu tulerit. In die plene lu ne reūſurus ē i domū suā. Prouer. viij. Ro ta. Nō est vir in domo sua. s. spūs in domo charitatis. Abijt via longinqua: s. ad celū: s. pecunie. s. meritū. s. bonop operum. In die plene lunae. i. dī iudec̄ reuersus est in domū suā. s. carnē/ per veram re surrectione z gloriolam.

In festo gloriose marie Ma gdalene. Sermo. L.

Dūperuit inopi. Prouerb. vlti. Pro sermō fundamēto: oī tur theologicalis q̄to. Querit. Utru Magdalena an ei⁹ queritionē acutā incontinentia peccauerit. Arguit q̄ sic. Vide Marci. vi. q̄ christ⁹ septē demonia ab ea eiecit. Glo. plena yniuersis vītis fuit. Sep̄ē peccat⁹ criminalib⁹: de q̄ numeris est actualis luxuria. Lucas iterū cam peccatice appellat. sed fm̄ cōm̄ cursum publice peccates appellari solent peccatis: sigl. In oīpolū. Nam videm⁹ illud p̄ctū p̄ter defectū et paup̄tē p̄petrā: h̄z ipa Magdalena diues fuit de turpe regia frēm Lazarū militē habuit et Marib⁹ soror diuines q̄ eam mereretur nō p̄misſerint ita p̄fusibilis. sequit⁹ q̄ brā Magdalena actuali incontinentia nō peccauit. Et sic q̄stio manet p̄ vīraq̄ parte dubia. Ad q̄stionē r̄ndendū est: q̄ brā Magdale na actuali incontinentia nō peccauit qd̄ p̄batur q̄dupliciter. Primo sic. vītūs iā cra scriptura aliq̄ p̄sona legit̄ peccatis nō minat loc⁹ p̄sona: z temp⁹: sed hoc de brā Magdalena nunc q̄ habet. Secundo sic ex euangelio Joannis. an sex dies palec̄ybi h̄z q̄ dñs discubebat cū discipul⁹ et alijs. Martha p̄o ministrabat et coqueta fuit de lozore q̄ eā non diuuarerit dī qdā gloria apud iudeos mos erat q̄ xgine nō ad p̄mā mēsam comedebat: h̄z seruebant: mo Magdalena nō comedit apter iustitiam.